

V Æ T Æ N

Başqalarının dərini çəkməyi bacaran insan

Mən şeirə şeir kimi baxmıram. Mən şeirə insan kimi baxıram. Şeir insan təfəkkürünün məhsulu olsa da, təfəkkürü olan insanların hamısı şeir yaza bilmir. Mən şeirə dərd kimi, qəm kimi, istək, arzu, həsrət, vüsal və s. kimi yanaşıram. Bu sadaladığım və bütün insanlar tərəfindən yaşanılan hissləri hamı sözə çevirməyi bacara bilmir. Şeir, eyni zamanda, həyat hadisələrinin insan hisslərində özünü bürüzə verən və sözlə ifadə olunan əks-sədasıdır. İnsan hayqırtısı yalnız qranit qayalara dəyəndə ifadə edilməsi qeyri-mümkün olan əks-səda verə bilir. Dərətəpələr ən dəli qışqırtını belə udu bonu eşidilməz etmək qabiliyyətinə malikdir. Deməli, şairi xalqın səsini əks-sədaya çevirən insanlığın qranit qayasına bənzətsək, yanılmış olmaıq. Əks-sədanın nə olduğunu yalnız sıldırım qayalar arasında səs salıb öz səsinin əks-sədasını dinləyənlər yaxşı başa düşə bilər. O qranit qayalara toxunub insanın özünə qayıdan səs-haray monofon səs yox, orkestr tərəfindən araya-ərsəyə gətirilmiş bir üvertüradır.

Belə çıxır ki, şeir də zamanın və həmin mütləq zaman kəsiyində yaşayan insanların – xalqın sevincinin-kədərinin, əməlinin, arzusunun cəmiyyətin qranitq qayası olan üzvlərinin (bu insanlar şair adlanır) hissində, duyğusundakı əks-sədadır. Ancaq bu lə əks-sədadır ki, onun ömrü insan səsinin qranitq qayadakı əks-sədası kimi ani yox, əbədidir.

Hər bir kəs öz sevgisini, istəyini, həsrətini sözlə ifadə etməyi bacarır. O kəslər barmaqla göstərilir və cəmiyyət içərisində sayılıb-seçilən bir təbəqə təşkil edirlər ki, həmin insanlar yaşadıkları ağrı-acını, hiss və duyğuları sözəolduğu kimi çevirməyi bacarırlar. Həmin insanlar ölməzdir, əbədidir, unudulmazdırlar.

Belə insanlardan – söz adamlarından biri filologiya elmləri doktoru, professor, eyni zamanda nəğməkar şair olan Vüqar Əhmədin yaradıcılığı ilə tanış olanda min faiz əmin oldum ki, «Vüqar Əhməd» imzası da haqqında danışdığım insanlar sırasında olacaqdır.

Mən Vüqar Əhmədi tez-tez televiziya kanallarında şeir söyləyən, verilişlər aparən bir şair kimi tanıyırdım. Ancaq Azərbaycan Müəllimlər İnstitutunda işə başlayandan sonra onunlabir insan, həmkar kimi yaxından tanış oldum. Gözəl

pedaqoq, maraqlı müsahib kimi qəbul etdim. Min səhifəyə yaxın şeirlərini əvvəldən axıra qədər oxuduqdan sonra onun müxtəlif müsbət insani cəhətlərini kəşf etdim. Mənə aydın oldu ki, bir neçə sahədə öz qələmini sınayan Vüqar Əhməd məhsuldar elm adamı olmaqla yanaşı, həm də nəğməkar şair, qayğıkeş oğul, məsuliyyətli ata-ər, diqqətçil dost, kövrək insandır. Mənim tanıdığım Vüqar Əhməd isə müəllimliyi, şairliyi, alimliyi, anaya bəslənilən oğul, övlada bəslənilən ata, ömür-gün yoldaşına göstərilən ər-kişi qayğısını özündə təcəssüm etdirən bir fərddir – insandır. Böyük hərf ilə yazılan insandır. O, iki dərslinin, altı sanballı monoqrafiyanın, on iki müxtəlif mövzularda olan şeir kitabının, yüzlərlə məqalənin, yüzlərlə populyar mahnının sözlərini və eyni zamanda musiqisinin müəllifidir.

Vüqar Əhməd öz hissini, duyğusunu, yaşadığı yaşantıları qələmindən gizləyə bilməyən şairdir. Yaşadığı hissləri sözə çevirir, məqsədi yolunda çarpışır, vuruşur. İstəkləri yerinə yetəndə şeirinin misralarında sevinclə yaşanılan bir həzz duyulur, istədiyinə nail olmayanda isə, əli yerdən-göydən üzülür və üzünü Tanrıya çevirir.

Dərldidi sinəm, Allah,
Sozalan günəm, Allah.
Elə dərd var yandırır,
Qoymayır dinəm, Allah. – deyir.

Dar ayaqda Tanrıya üz tutub ona güvənən şair bununla bərabər döyüşkəndir, dəniz kimi dalğalı, fırtınalıdır. Dərinliyi, ürəyinin genişliyi çəkdiklərini çox qabarıq bürüzə verməyə imkan vermir. Heç şairin özü də bu istəkdə deyil. Tələtümünü, fırtınasını cilovlamağı bacaran şair yazır:

Mən dənizəm, dalğalarım üzdədir,
Dərinliyim tufanımı gizlədir.
Yıxılana balta çalan bizdədir,
Daş atan çox, gərək möhkəm dayanam.

Şairin yurduna, vətəninə olan sevgisi, istəyi onun düşmənlərinə nifrəti, kini sözə çevriləndə gülləyə dönür, oxucunun da hisslərini alovlandırır qəlpəyə çevirir.

Xain düşmən susayıbdır ölümə,
Çöp uzadır ocağıma, külümə.
Yurdum üçün mən gedərəm ölümə,
Son ayaqda qəti olur fərmanım.

Vüqar Əhmədin şeirləri ilə tanış olanda duyursan ki, o, olanını dostundan, tanışından gizlədən adam deyil. «Varın verən utanmaz» deyimini əsas tutub özünə yaxın bildiyi hər kəsə sahibi olduğu söz süfrəsindən pay bölür. Təsadüfi deyildir ki, şairin yaradıcılığının mühüm bir hissəsini yaxın bildiklərinə, ürəyinə yatanlara ithaf etdiyi şeirlər təşkil edir.

Şairin yaradıcılığının əsas hissəsini sevgi şeirlərindən sonra ithaf şeirləri tutur.

Vüqar Əhməd dininə inamlı, imkanı kamil, yurduna, vətəninə sadıq, anasına, övladına söz-söz yanan bir sənətkardır. Onun haqqında onlarla məqalə, monoqrafiya yazılıb, şeirləri haqqında isə yüzlərlə rəy-fikir söylənilib.

Mən şairliyi, alimliyi, müəllimliyi, qorxmazlığı, sözü yerində söyləmək bacarığını cismində cəm edən Vüqar Əhmədin insanlığını hər bir bacarığından üstün gördüm. İnsanlığın ehsanlığa döndüyü, aşındığı bir zaman kəsiyində, tutduğun yoldan daşınmayasan, şair! Misralarına sirlilik, şeirlərinə dirilik arzulayan Sərdar Zeynal.

06.10.2010

XƏZƏR

Xəzər maviliyi tale rəngimdi,
Ən uca göydələn Xəzərdir mənə.
Xəzər dəryaçası baş çələngimdi.
Ən yaxın sirdaşım Xəzərdir yenə.

Xəzər tək söhbətim heç kimlə tutmur,
İlhamı, eşqimi ondan alıram.
Böyük qardaşımdı, məni unutmur,
Xəyala onunla birgə dalıram.

Bir az masmavidi, bir az bəyazdı,
Onda vəhdətlənib rənglər dünyası.
Mənim taleyimi o pozdu, yazdı,
Xəzərdir cahanın, bəlkə, röyası.

Yaman ilqarlıdı, yaman vüqarlı,
Sanki əyilməyən qocaman dağdı.
Bəlkə də, ən yaxın dostu Vüqardı,
Sular kəhkəşanlı, azman bir bağdı.

SUMQAYIT

Müstəqillik qaranquşu,
Bakımızın qardaşı,
Göy Xəzərin sirdaşı,
Sumqayıt, ay Sumqayıt.

Xarüqələr yaratdı,
İnsanların poladdı.
Bir tərəfin Coratdı,
Sumqayıt, ay Sumqayıt.

Kimyaçılar yetirib,
Elə şöhrət gətirib.
Hər yerdə çiçək bitib,
Sumqayıt, ay Sumqayıt.

Oğulları cəngavər,
Qızlarısa hürilər,
Hamı dilli-dilavər,
Sumqayıt, ay Sumqayıt.

Hər bölgədən buraya
Pənah gətirən çoxdu,
Hamı bilir dünyada
Buranın tayı yoxdu.

Yaşılıqlar oylağı,
Sumqayıt, ay Sumqayıt.
Ceyranbatan bulağı,
Sumqayıt, ay Sumqayıt.

VƏTƏN BAYATILARI

Mən aşiqəm Arana,
Həm Milə, həm Şirvana.
Yol düşdü Abşerona,
İbadət var Qurana.

Aşiqəm el-obaya,
Mehr saldım Qubaya,
Çağırdım yaxın dostu,
Bakım çatdı haraya.

Çərəzlər dada-dada,
Yol getdim Ordubada,
Göygölü gördüm burda,
Xəzərim düşdü yada.

Yol gedirdim Təbrizə,
Sizdən düşər kim bizə?
Xəzərdən su apardım
Şah gölünə səpməyə.

“Heydərbaba” dastanım,
Şəhriyar “Gülistan”ım,
Əliağa Vahid mənim,
Şeir yazan sultanım.

Yol düşdü Ərdəbilə,
Rast oldum şirin dilə,
Rübabəni dinlədim,
Oxurdu “Qaragilə”.

Yol getdim Qarabağa,
Qoymadılar qabağa,

Öz doğma Vətənimdə
Mən dönmüşdüm dustağa.

Yol başladım Göyçəyə,
Dönüb özgə ölkəyə,
Ələsgər əsir düşüb,
Çəkilməmişik kölgəyə.

Yolum düşdü bazara,
Düşdüm azar-bezara,
Bura pulsuz gəlirkən
Kaş gedərdim məzara.

Çəkilməmişəm xəlvətə,
Allahımla söhbətə,
Cəhənnəmə gedirəm,
Yoxsa ki, mən cənnətə?!

Səadəti qovuram,
Öz-özümü yoruram.
Arzularım çin olmur,
İçin-için doluram.

Həyat bizi tərlədir,
Ümidimiz çərlədir,
Kin-kidurət bilmərik,
Hər nə varsa dildədir.

Xəyalım səyahətdə,
Əllərim itaətdə,
Gecə-gündüz oluram
Allaha ibadətdə.

Yol düşdü bağımıza,
Od düşdü canımıza,
İsti qumda gəzirdim,
Göz düşdü şanıma.

Əncir, üzüm quruyur,
Qəlbim hər şeyi duyur,
Nəslim, köküm, əcdadım,
Bu torpaqda uyuyur.

Neftim qara qızıldı,
Məşəlimdə qızındım,

İçməli su gəzirəm
Bu məsələ uzundu.

Hər nə varsa elindi,
Şeirimi doğma dilimdi,
Deməyin ki, a dostlar,
Vüqar Əhməd deyindi.

VƏTƏN OĞLANLARININ

Əqidəsi dönməzdir,
Məhəbbəti sönməzdir,
Şücaəti ölməzdir
Vətən oğlanlarının.

Dili yalan bilməzdir,
Sonu beş arşın bezdir.
Üzü yersiz gülməzdir
Vətən oğlanlarının.

Düşmənin başın əzdi,
Keşikdə ayıq gözdü.
Şöhrəti dünya gəzdi
Vətən oğlanlarının.

Üzü dönsə çox tərsdi,
Söz deyəndə sərbəstdi.
Səbirin Allah kəsd
Vətən oğlanlarının.

Cəngavərdir, qəhrəman
Bu Vətən oğlanları.
Dünyada gözəl insan
Bu Vətən oğlanları.

BALAXANI

Neft püskürən ordudur,
Cahangirin yurdudur.
Bala xandır Balaxanı,
Hanı neftinə tay, hanı?

“Füzuli kantatası”,

Burda nota salınıb.
Qara neyin sədası
Tək Vəlidə alınıb.

Sonbeşik xanəndəməiz,
Hamıya doğma, əziz
Şirinsəsli İzzətədi,
Vətəndir Balaxanı.

Neft qoxuyan gülüdür
Bakının, Abşeronun.
Azərbaycan elidir
Balaxanı, Balaxanı.

VƏTƏNDİR

Qoy sizə ərz eləyim dönə-dönə, Vətəndir,
Harda “Segah” çalınsa, ora mənə Vətəndir.

Qibləgahım, məbədim, son pənahım Vətəndir,
Dinim, Kəbəm, Quranım, səcdəgahım Vətəndir.

Vətənə əsil oğul, Vətən üçün öləndir,
Çətin gündə, dar gündə ağrısını böləndir.

Bakı, Gəncə, Naxçıvan, Qarabağım Vətəndir,
Göz açdığım Abşeron, düzüm, dağım Vətəndir.

Dəli Kür, Xan Arazım, ulu Göyçəm Vətəndir,
Dərbənd, Zəncan, Təbrizim, Borçalım-cəm Vətəndir.

Nəğməkar bir oğulam canımda can Vətəndir,
Vüqar Əhməd söyləyir Azərbaycan Vətəndir.

VƏTƏNİMDİR

Azərbaycan-doğma elim,
Nə gözəldi ana dilim.
Ən ətirli solmaz gülüm
Vətənimdir, Vətənimdir.

Naxçıvanım, Bakım, Gəncəm,
Qarabağım güldən incəm.

İstiqlalım fidan, qönçəm,
Vətənimdir, Vətənimdir.

Nəğmələri şöhrətlidi,
Oğulları qeyrətlidi,
Hər qarışı qiymətlidir,
Vətənimdir, Vətənimdir.

Bölünübür Vətən iki,
Birləşməyir Təbriz-Bakı,
Şimaldakı, Cənubdakı
Vətənimdir, Vətənimdir.

VƏTƏN

Vətən nəçidir, nədir?
Ürəyimin içidir,
Vətən mənimçin nədir?
Səcdəgahdır, qiblədir.
Bu dünyanı o mənə
Cani-dildən sevdilir,
Çox şirindir, bal dadır,
Güneydə, Qarabağda,
Amma məni ağladır.
Gülənləri güldürür,
Öz qanı çox qaradır.
Türkün nərəsi gəlsə,
Erməninini öldürür.
Vətən bizimçün kimdir?
Bir loğmandır, həkimdir.
Tarımda sarı simdir,
O, muğamdı, qəzəldi,
Dünyada ən gözəldi,
Vətən hara, hardadır?
Göyçə, Borçalı, Təbriz,
Xəzər adlı göy dəniz.
Dərbənddən ta Zəncana,
Doğmadır şirin cana,
Bizim Azərbaycana.
Vətən Kürüm, Arazım,
Tar, kaman, telli sazım.
Vətən harda, haradır?
Bakı, Gəncə, Qubadır.
Bu Vətənin hər göyü,

Türk əsilli obadır.
Qarabağım, Şirvanım,
Qazaxım, Naxçıvanım,
Qəmlidi Savalanım,
Vətən bura, buradır.
Astara, Lənkərandır,
Ərdəbildir, Gilandır,
Kəlbəcər, Zəngilandır,
Vətən bura, buradır.
Boldu nefti, sərvəti,
Malı, varı, dövləti,
Vardır bir də Vətənin
Şair Vüqar Əhmədi.

28.01.2009

PERİNBEL

Seyidlər ocağı – qədim türk eli
Eynidir Cənubla ləhcəsi, dili,
Dağlara can verir çiçəyi, gülü,
Müqəddəs sayırıq biz Perinbeli.

Mirsultan ağanın ruhu burdadır,
Qaçaq Sadatxanın yurdu burdadır,
Seyidlər yetirən ordu burdadır,
Kökün kəsib neçə-neçə zalimin,
Kəndi olub neçə-neçə alimin,
Bir kəndidir o Yardımlı elinin,
Müqəddəs sayırıq biz Perinbeli.

Mirəşrəfi, Mirşahini yetirib,
Mircəfəri elmimizə gətirib,
Bir vaxt olub, bu torpağı itirib,
Müqəddəs sayırıq biz Perinbeli.

Meşələri – rəssam çəkən xalıdır,
Göz oxşayan dağlarının qarıdır,
Dərdə çarə mayda çıxan balıdır,
Müqəddəs sayırıq biz Perinbeli.

Ziyarət yeridir ocaqlar, pirlər,
Dördüncü imamdan qalıb ləpirlər,
Qayıdış gününü bayram edirlər,
Müqəddəs sayırıq biz Perinbeli.

Səfər eləyiblər bura qonaqlar,
Qonağı Perinbel daim soraqlar,
Ürəyə qüvvətli soyuq bulaqlar
Müqəddəs sayırıq biz Perinbeli.

Xəstə bura gəldi, qaldı, ölmədi,
Şair bura gəldi sözləri, dedi,
Qardaş, doğma bilin Vüqar Əhmədi,
Müqəddəs sayırıq biz Perinbeli.

VƏTƏNDƏN VƏTƏNƏ HƏSRƏTLƏ BAXDIM

Heyran dağlarına mən qonaq oldum
Astara-Ərdəbil yoluyla qalxdım
Vüqarlı qartaldım zirvədə duran,
Vətəndən Vətənə həsrətlə baxdım.

Rəssam fırçasıyla çəkilən dağlar,
Sinəsinə qəmlər əkilən dağlar
Baxışı həsrətlə dikilən dağlar
Vətəndən Vətənə həsrətlə baxdım.

Fındıqlı zirvəsi göylərə yaxın,
Səriyin, Vənəmin, nəminə baxın,
Qəzəlim Yardımlı, Lerikə yaxın
Vətəndən Vətənə həsrətlə baxdım.

Qoşa Astaramız iki bölünüb,
Bölünən bu ürək birgə döyünüb.
Vüqar Əhməd sərhəd görüb deyib
Vətəndən Vətənə həsrətlə baxdım.

VƏTƏNİMİ QORUMAĞA

Ölkəmin bir bucağından,
İsti ata ocağından,
Yaxınların qucağından
Ayrı düşdüm, ər olmağa,
Bu Vətəni qorumağa.

Sola döndüm, döndüm sağa,
Yol vermərəm yad qonağa,
Yaş düşməsin bir yanağa,
Son qoyaraq ağlamağa,

Bu Vətəni qorumağa.

Sərkərdəmiz versə fərman,
Biz hazırıq hər gün, hər an,
Andımızdır bayraq, Quran,
Haydı, gedək Qarabağa,
Bu Vətəni qorumağa.

Düşmüşük biz dil-dodağa,
Dava neçə il qadağa.
Rəhbər desə: - kim qabağa!
Ana, bacı, millət gedər,
Bu Vətəni qorumağa.

İlham ilə, cəsərlə,
Mərdlik ilə, cəsərlə,
Allahıma ibadətlə,
Allah-deyib, marş irəli,
Bu Vətəni qorumağa.

İgidlər cərgə-cərgədi,
Azərbaycan bir ləşkərdir,
Vüqar Əhməd bir əsgərdir,
Siyahıya onu da yaz,
Bu Vətəni qorumağa.

30.04.2007

GƏL SEVƏK DÜNYANI, DUYAQ DÜNYANI

Əbədi deyilik, qonağıq, qonaq,
Başını qaldırıb dünyaya bir bax,
Dünyanı bir daha yenidən quraq,
Gəl sevək dünyanı, duyaq dünyanı.

Sevək təbiətin min bir rəngini,
Görək şadlananı, görək qəmgini,
Ümidin qələbə çaldığı günü,
Gəl sevək dünyanı, duyaq dünyanı.

Seyr edək insanın möcüzəsini,
Sevək ürəklərin istək səsini,
Dinləyək sevginin xoş nəğməsini,
Gəl sevək dünyanı, duyaq dünyanı.

Anlayaq, anladaq dostu, sirdaşı,
Qoymayaq biz yarı yolda yoldaşı,
Yarla qoşa olaq, gedək yanaşı,
Gəl sevək dünyanı, duyaq dünyanı.

Bu dünyanı duyduq, çox felə uyduq,
Ömür bizə olub göstəriş, buyruq,
Dünyaya göstərək əbədi qulluq,
Gəl sevək dünyanı, duyaq dünyanı.

AZƏRBAYCAN BAYRAĞI

Ən əziz, ən müqəddəsdir,
Yenilməzdir türk bayrağı.
Dalğalandı, nəfəs kəsdi,
Danılmazdır türk bayrağı.

Üç rəngli bir röyası var,
Dünyada türk dünyası var.
Milli himni, havası var
Azərbaycan bayrağının.

Yüksəlib, enməz, alovu sönməz,
Savaşa geri dönməz – Azərbaycan bayrağı.

Ulu öndər yadigarı,
Azadlığa etibarlı,
Qəhrəmanlıq misraları,
Səndə yaşar türk bayrağı.

NAXÇIVAN

Burada doğulub, burda boy atıb,
Burada yaşayıb Cavid əfəndi.
Qələmi qılıncdan müqəddəs sayan,
Səidə xoş layla çalıb Dübəndi.

Dahisi çox olan xalqın nə qəmi?
Məqbərə ucaldıb memar Əcəmi.
Dərəsi səngərdir, qayası gəmi,
Gözəllər gözəli, gözəl Naxçıvan.

Böyük Mirzə Cəlil gülüb, güldürüb,
Ömrünü yurdunda qərib, kəm sürüb,
Böyük Heydər baba qanadın gərib,
Gül açıb, ucalıb əzəl Naxçıvan.

Günlərlə ha düşün, ha oxu, ha yaz,
Yüz ildə yetişir bir Məmməd Araz.
Əylisli söz yazdı, Mirişli avaz,
Qayğısı, kədəri xəzəl Naxçıvan.

Sirabın sirrini içənlər bilir,
Vayxırdan xəstə tək içənlər bilir.
Badamlı adamın üzünə gülür,
Gözəllər gözəli, gözəl Naxçıvan.

Burda parlayıbdır ilk dan ulduzu,
Ağıza dad verir Naxçıvan duzu.
Vətənə bağlıdır oğulu, qızı,
Gözəllər gözəli, gözəl Naxçıvan.

VƏTƏN

Dövlətim, varım,
Namusum, arım,
Mənim vüqarım
Vətəndir, Vətən.

Gücüm, sağlığım,
Hər gün, hər çağım
Mənim varlığım
Vətəndir, Vətən.

İlk məhəbbətim,
Tac-səltənətim.
Ən son məskənim
Vətəndir, Vətən.

Son ziyarətim,
Zəngin sərvətim,
Nazlı afətim
Vətəndir, Vətən.

Şəhərim, kəndim,
Bal dadan qəndim,
Hər zaman dedim
Vətəndir, Vətən.

Sönməz ulduzum,
Əbədi ruzum,
Bu alın yazım
Vətəndir, Vətən.

Sözüm, ilhamım,
Gözəl sabahım,
Sevincim, ahım
Vətəndir, Vətən.

Dərdim, azrım,
Ömür bazarım,
Ən son məzarım
Vətəndir, Vətən.

Kürüm, Arazım,
Mavi Xəzərim,
Şeirim, qəzəlim
Vətəndir, Vətən.

Nəğməm, muğamım,
Nəmli yanağım,
Dilim-dodağım
Vətəndir, Vətən.

Quzey, Güneyim,
Bilimrəm neynim?
Şirinim, Leylim
Vətəndir, Vətən.

Babək, Koroğlu,
Odlu od oğlu,
Hər bir türk oğlu
Vətəndir, Vətən.

Kim çəkir zəhmət,
Ən böyük qiymət,
Bu Vüqar Əhməd
Vətəndir, Vətən.

TƏBRİZ

Biri yaddı, biri doğma,
O Tehrandı, bu da Təbriz.
Ayrılığım zəhər, doğma,
O tikanlı, busa nərgiz.

Biri qandı, biri candı,
Biri Tehran, biri Təbriz.
Həm Urmiya, həm Zəncandı
Biri tamlı, biri ləziz.

Birində yaz, birində qış,
Yazda Tehran, qışda Təbriz.
Biri qarğış, biri alqış,
O əvəzli, bu əvəzsiz.

O da paytaxt, bu da paytaxt,
Biri Tehran, biri Təbriz.
Biri soldu, biri də sağ,
Biri boğuş, biri təmiz.

Burdan ora uçacağam,
Bura Tehran, ora Təbriz.
Mən birliyi umacağam,
Yaman düşüb tora Təbriz.

O gülərdi, sən ağlağan,
O Tehrandı, sən də Təbriz.
Barışmayıb bu çağacan,
Həm zilində, bəmdə Təbriz.

Gözlərinin yaşını sil,
O Tehrandı, sən də Təbriz.
Cəng eyləyər kişi əsil,
Sənə verər Allah, Təbriz.

Biri farsdı, biri türkdü,
Biri Tehran, biri Təbriz.
Rus da, fars da səndən ürkdü,
Güləcəksən, gülüm Təbriz.

VƏTƏN BAYATILARI

Mən aşiq Abşerona,
Düşüb yeri şorana.
Ab sudu, şor da ki duz,
Yapışarmı şər ona?

Baxıb bəhri-Xəzərə,
Gərək yanam, közərəm.
Görüm, onu gəlməsin
Heç vaxt gözə, nəzərə.

Seyidi söz karvanı,
Məbəd etdi Şirvanı,
Yada sal Məhsətini,
Natəvanı, Heyranı.

Nazlı gəlin Qarabağ,
Səs heykəlim Qarabağ.
Həsətliyə, əlinə
Yetmir əlim, Qarabağ.

Evimin damdı damı,
Yurdumun söndü şamı.
İstəmirəm cənnəti,
Qaytarın siz Şuşamı!

Ya Məhəmməd Füzuli,
Əsir düşüb Füzuli.
Kərbəladada dua et
Xilas eylə bu eli.

Laçının, Kəlbəcərin
Atdan düşüb Həcərin.
Gəncədə narahatdı
Ruhu Sultan Səncərin.

Gədəbəy bir qaladı,
Keçidləri əladı.
Burda min-min erməni
Öz qanını yaladı.

Gedəndə Lənkərana
Göz qoyun Xanbulana.
Mənim doğma elimdir

Təbrizdən düz Zəncana.

Qazağın oxanları,
O qoşma yazanları,
Sərhəddə bir nər kimi
Qaynadır qazanları.

Səderək verib şəhid,
Naxçıvan buna şahid.
Burda öz nəşi ilə
Yurda qovuşdu Cavid.

Dərdlidi sinəm, Allah,
Saralan günəm, Allah,
Elə dərd var yandırır
Qoymayır dinəm, Allah!

Qubadlım, Zəngilanım,
Başına mən dolanım.
Cəbrayılım, incimə
Sənsən olub-qalanım.

Borana bax, qara bax,
Qara bəxtli Qarabağ.
«Aləm cənəttə dönsə,
Yaddan çıxmaz Qarabağ».

Çadırlarda bitənlər,
Doğmaları itənlər,
Qoy sizə bir dərs olsun
Tarix olub ötənlər.

Toyları dayandırın,
Milləti oyandırın.
Yurduma xor baxanı
Qanına oyandırın.

Qələmidi qılıncı,
Sevgisidi qazancı.
Sizin bu Vüqar Əhməd
Olmayıbdı yalançı.

AZƏRBAYCAN

Uzun illər bundan öncə
Paytaxt oldu ulu Gəncə.
Nələr çəkdi bu şəhərim
Müsavata yer verincə?

Məmmədəmin, sən ol əmin,
Qalxan bayraq bir də enməz.
Əbədidir əməllərin,
Yanar günəş bir də sönməz.

Unutmadı səni millət,
Ulu öndər, ulu öndər.
Məfkurənlə dövlət yaşar,
Ulu öndər, ulu öndər.

Rəsulzadə harayıdır,
Cümhuriyyət bayramıdır.
Dövlətçilik bayramıdır,
Bayramınız çox mübarək.

AZƏRBAYCAN

Azərbaycan-eşqim mənim,
Qərənfilim, yasəmənim.
Ən ətirli gülüm mənim,
Novruz mehli bir səmənim.

Oğuz yurdum, odlar elim,
Sənə min yol mən can dedim.
“Yerdə gəzim, göyə gedim?”,
Səninləyəm, Azərbaycan.

İstiqlalda tək cocuğum,
Çənlibelli qoç oğuzum.
Rövşən oğlun, Nigar qızın,
Azərbaycan, Azərbaycan.

Məmmədəmin bir öndərdir,
Tariximi o döndərdir.
Pis günlərə sənə gərdir,
Bayraq enməz, Azərbaycan.

Çox çəkmisən lovğalardan,
Qarıldayan qarğalardan.
Allah qoysa qovğalardan
Qalib çıxar Azərbaycan.

Bir dövlət tək ucalırsan,
Bir Günəş tək nur saçırısan,
Bir müdrik tək qocalırsan,
Qoca babam Azərbaycan.

CƏNNƏT QARABAĞ

Ağdamım, Laçınım, Füzulim mənim,
Ləhcəsi şəkərdən şirinim mənim.
Ləhcəsi şirindən şirinim mənim,
Dərdlərin qəlbimə çəkib dağ mənim.

Həsərət qalib ağlar gözüm üzünə,
Nəğmə qoşdum bayatına, sözünə.
Əlim çatmır əsir Cıdır düzünə,
Nəmli yanaq, cənnət məkan Qarabağ.

Elimin şaxtadan doğan yazısan,
Vətənin nur saçan dan ulduzusan.
Qarabağ maralı, elin qızısan,
Elin sənə dayaq, cənnət Qarabağ.

Üzeyir vətəni şən Ağcabədi,
Öz elimdi Qarabağım əbədi.
Cəbrayıl, Tərtəri görənlər dedi:
Elin sənə dayaq cənnət Qarabağ.

AZGƏYLIYƏN

Azgəyliyən Baskeçidə yaraşlıq
Bu bir kənddir, burda vardır yüz işıq.
Bu tarlada min illərdir yaşarıq,
Bu torpağa şən nəğmələr qoşarıq.

Keçəlləmə, həm Almalı meşəsi,
Heyran edir bülüllərin xoş səsi.
Moştuq bulaq haraylayır hər kəsi,
Ellilərdə vardır qüdrət, bacarıq.

Mahmud müəllim həm hesab, həm həndəsə
Öyrədirdi kim dərslərini bilməsə,
Beş alanda verərdilər səs-səsə.
Xatirəylə biz indi də yaşarıq.

Tahir, Almaz, Teymurazla Şirəli,
Əsgər kişi bu dünyadan gedəli,
Cavan ikən ağsaqqaldır Şirəli,
Röyaları hərdən görür dolaşıq...

AZƏRBAYCAN

Tarixi qədimdir milyon il öncə,
Oğullar cəngavər, qızları incə.
Dünya şöhrətli Bakıyla, Gəncə,
Azərbaycan elim, doğma Vətənim.

Neft qoxuyan gözəl güldü Abşeron,
Torpağı qızıldır olsa da şoran.
Vətən torpağıdır Mil, Muğan, Aran,
Azərbaycan elim, doğma Vətənim.

Qızların başında lahıç örpəyi,
Süfrədə dad verir dağlı çörəyi,
Lənkəran neməti, talış xörəyi
Azərbaycan elim, doğma Vətənim.

Torpağı qədimdi, bilinmir yaşı,
Canlı bir tarixdir hər dağı, daşı,
Sonu qələbədir türkün savaşı,
Azərbaycan elim, doğma Vətənim.

Ərdəbil, Urmiya, Astara, Təbriz,
Borçalı torpağı canımdan əziz,
Şəkinin ləhcəsi ləzizdən ləziz,
Azərbaycan elim, doğma Vətənim.

Adını eşitcək söylədim mən can,
Bir ucu Dərbənddi, bir ucu Zəncan,
Oğlu var Günəş tək ərzə nur saçan,
Azərbaycan elim, doğma Vətənim.

BAKIM MƏNİM

Bakı mənim doğulduğum şəhərim,
Burda olub hər sevincim, kədərim,
Bura bağlı güzəranım, qədərim,
Bakı mənim gecələrim, səhərim.

Dərdin özü, çarəsi də burada,
Gözəl varmı Bakı kimi harada
Abşeronda, o yarım bir adada,
Qucacaqdır onu hər gün Xəzərim.

Çox bağlıyam şəhərimə - Bakıya
Mən bələdəm hər tinə, hər səkiyə
Gəmi gəlirsə mehr sönür Bakıya,
Kimsəsizlər kimsəsizidi şəhərim.

Təbriz, İzmir, İstanbuldu qardaşı,
Qız qalası ona necə yaraşır
Qalib gəlir əgər kimlə yarışır,
Xoş günümdə o qələbəm, zəfərim.

Şəhərimi mən sevirəm ürəkdən,
Güc alıram tez-tez əsən küləkdən,
Burda hamı çox uzaqdı kələkdən,
Həm bu günüm, həm keçmişim, əzəlim.

Mehriban insanlar çəkir zəhməti,
Üstün tutur burda hamı qeyrəti,
Şair edib Bakım Vüqar Əhmədi,
İlham verir, bu ilhamlı şəhərim.

28.10.08

CORAT

Evlərində şənlik, büsat,
Süfrələrdə noğul-nabat.
Nə gözəldir burda həyat,
Abşeronun gözü Corat.

İnsanları adlı-sanlı,
Cavanları dəliqanlı.
Nazəninlər istiqanlı,
Hər daşına mən can dedim,

Mənim əziz, doğma kəndim.

Abidələr necə qədim,
Hər tərəfi bağça-bağat,
Xeyir iş gör, qurub-yarat,
Tariximin izi Corat.

“Muğam” adlı abidəni
Həm müğənni Zahidəni,
Coratlılar sevir qəlbən,
Abşeronun gözü Corat.

Burda sevər hamı zəhmət,
Sənətkara verər qiymət,
Şeiri yazdı Vüqar Əhməd,
Corat kəndim, Corat kəndim.

BİLGƏH

Göy Xəzərin, Abşeronun gözüdü,
Nəğmələrin şeirlərin sözüdü,
Gözəllikdə bu dünyanın özüdü,
Qızıl qumlu bir cənnətdir, Bilgəhim.

Xoş havası xəstələrə verir can,
Dahilər var torpağında dil açan,
Qalib kimi bir insan var nur saçan,
Bu oğullar qənimətdir, Bilgəhim.

Şeyximiz də mərhəm olub buraya,
Arif insan haray verir haraya,
Tofiq adı məşhur olub dünyaya,
Nəğmələrin bir sənətdi, Bilgəhim.

Ağ şanın da sanki baldı, şəkərdi,
Zəfəranın nə dadlıdı, nə tərdi.
Zəncəfilin hamını məst edərdi,
Razyanan da bir ləzzətdi, Bilgəhim.

Zənginlərin imarəti burdadır,
Bilgəh də bir məhəbbətdir, sevdadır,
Ləhcələri şirinlikdən bal dadır,
Dincələmə bir xəlvətdi, Bilgəhim.

Yetiribsən yazarları, alimi,
Türk elidir, mən də sevdim elimi,
Abşeronun sarı simi, ağ simi,
Muğam bizə əmanətədi, Bilgəhim.

BAKIM MƏNİM

Bu torpağa ibadətəm,
Bu dünyaya səyahətəm.
Ömrüm, günüm, səadətəm,
Bakım mənim, Bakım mənim.

Uşaqlığım, dəcəlliyim,
Həm qocalıq, həm gəncliyim.
Ey əbədi bir gəncliyim,
Bakım mənim, Bakım mənim.

Üç gözəl var, bir bilsəniz,
İstanbuldu, Bakı, Təbriz.
Yaşamaram Bakı sənsiz,
Bakım mənim, Bakım mənim.

İç dünyam – İçərişəhər,
Qız qalasın dünya sevər,
Çox gözəldi gecə, səhər,
Bakım mənim, Bakım mənim.

Ölkəmizin ürəyisən,
Bu millətin gərəyisən,
Neft ətirli çörəyisən,
Bakım mənim, Bakım mənim.

Gedib gəzsək biz hər yanı,
Seyr eləsək bu dünyanı.
Əvəz etməz el-obanı,
Bakım mənim, Bakım mənim.

Köhnə məhlə, köhnə küçə,
Dalanlardan keçə-keçə.
Bulvar dolu hər gün gecə,
Bakım mənim, Bakım mənim.

Çox qədimdi abidələr,
Şirvanşahlar deyir nələr.

Şeir, muğam, qəzəl deyər,
Bakım mənim, Bakım mənim.

Duyanların səni sevir,
Səndə yadlar qalmır, gedir,
Zər qədrini zərgər bilir,
Bakım mənim, Bakım mənim.

Ayrı düşsəm əgər səndən,
Baş açmaram kədər, qəmdən.
Vüqar Əhməd deyir qəlbən:
- Bakım mənim, Bakım mənim.

1.02.2009

QARADAĞIMSAN

Qobustan, Lökbatan, Ələt, Umbakı,
Bir tərəf Salyandır, bir tərəf Bakı.
Qafqaz dağlarıdır dağların bil ki
Qaradağ, Qaradağ, Qaradağımsan.

“Sofi Həmid” piri ziyarət yerim,
Qobustanda qalıb əcdad ləpirim
Qayalar şəkilli, tarixi sirrim
Qaradağ, Qaradağ, Qaradağımsan.

Nəqarət

Həm Güney, Quzeydə vardır Qaradağ
Gün gələr gülümsər bu nəmli yanaq,
Gün gələr qayıdar doğma Qarabağ,
Qaradağ, Qaradağ, Qaradağımsan.

İlhamla açıram burda gözüümü
Xəzər ləpələri yuyur üzümü
Vüqar Əhməd deyir sözün düzünü
Qaradağ, Qaradağ, Qaradağımsan.

EY MİLLƏTİM

Ey millətim, ayağa qalx,
Bu sözü deməkdən sənin qulağın kar,
Mənim dilim lal olubdur.
Rüşvətxorla itin fikri yal,

Biganə ilə kütün vicdanı kor.
Vallah... aqlaram zar-zar
Nə qədər deyərlər, bağırarlar
Qalx ayağa.
Bilirəm ehtiyacın var
Arxaya, dayağa.
Allah deyir, məndən bərəkət,
Səndən hərəkət.
Yoxsa istəmirsən verəsən özünə zəhmət?
Bəsdir, yetər, ey millətim, ayağa qalx,
Qələbə bayrağını keçmiş xanlığımın
Baş kəndinə tax,
Qoy soyusun ürəyim
Bu sevinci görədim,
Lalələrdən nəhəng bir
Çələng hörəydim.
Qalx ayağa, mənim nəhəng millətim,
Ən əziz, ən təmiz yazıq millətim.

QARABAĞDAYAM

Şuşanı yuxumda gördüm dün gecə,
Şəhərim bərbaddı, İlahi, necə.
Oyaqkən, rüyada, gündüz, həm gecə,
Cənnət bağındayam, Qarabağdayam.

Bu əllər qovacaq ordan yağını,
Səngər eyləyəcək Ağrı dağını,
Geri qaytaracaq Qarabağımı
Cənnət bağındayam, Qarabağdayam.

Sanki dastanlarda, nağıllardayam,
Ən igid, nər igid oğullarlayam.
Nə qədər qan içrə boğulmaqdayam,
Cənnət bağındayam, Qarabağdayam.

BAKI

Məmləkətin nəfəsidir gur səsi,
Paytaxtımdır Azərbaycan nəfəsi.
Millətimə kimsəsizlər kimsəsi,
Mənə ana, mənə doğma, ay Bakı.

Cəngavərlər vətənisən, ay Bakı,
Sən memarlıq snətisən, ay Bakı,
Azər yurdun türk elisən, ay Bakı,
Ayım, günüm, ilim, əsrim, ay Bakı.

İçərişəhər keçmişim, iç dünyamdı,
Qız qalası səyahəti röyamdı.
Xəzərim sə məsmavi göy dünyamdı,
Övladına deyirsən lay-lay Bakı.

Arzulara sənə qoşa çataydım,
Ulduzlarla birgə batıb-çıxaydım.
Arzum budur, mən qoynunda yataydım,
Mənə ana, mənə doğma, ay Bakı.

ŞƏHİDİM

Vətən torpağını qucan şəhidim,
Ruhları göylərə uçan şəhidim.
Torpağa qovuşdun haçan, şəhidim?
Ömrü yarı qalan nakam şəhidim.

Kiminin məktəbli oğulu qaldı,
Kiminin nabatı, noğulu qaldı,
Qapısında qurbanlıq bir toğlu qaldı,
Ömrü yarı qalan nakam şəhidim.

Şəhid verən xalqıq – üzümüz ağdır,
Şəhidlik zirvəsi Ən uca dağdır,
Şəhidlər Şuşadır, o Qarabağdır,
Koroğlum, Qoç Nəbim, qoçdu şəhidlər,
Bu şeiri sizə qoşdum, şəhidlər!

TƏBRİZİM

Güneyimdə mənim özüm,
Şirin ləhcəm, şirin sözüm,
Həsətdədi mənim gözüm,
Təbrizim, ay Təbrizim.

Yağdı həsrət yağışları,
Eşit, Allah, alqışları.
Sərtdi qonşu baxışları,
Təbrizim, ay Təbrizim.

«Dağlarının başı qardı».
Həsrətindən saç ağardı.
Bu nə görkəm, nə vüqardı?
Təbrizim, ay Təbrizim.

Soyumuza yad olmuşuq,
Özgə-özgə ad olmuşuq,
Kim deyir ki, şad olmuşuq,
Təbrizim, ay Təbrizim.

Bölünübdü Vətən iki,
Birdir dili, birdir kökü,
Birləşmədi Təbriz-Bakı,
Təbrizim, ay Təbrizim.

Heydrbaba dağlı dağdı,
Şahgölü dağlı bulaqdı,
Quzeyin sənə dayaqdı,
Təbrizim, ay Təbrizim.

Nə Şəhriyar, nə də vahid
Görmədi vətəni vahid.
Qoy biz olaq buna şahid,
Təbrizim, ay Təbrizim.

BORÇALI

Gözəlliyin guşəsidir Borçalı,
Azərbaycan nəxşəsidir Borçalı.
Sazın-sözün beşiyidir, yurdudur,
Kamandarın şux səsidir Borçalı.

Tarix boyu öz-özünə güvəndi,
Cəngavərlər ölkəsidir Borçalı.
Düşmən ilə döyüşlərdə «Cəngi»Nin
Həm zilidi, həm bəmidir Borçalı.

Yer üzündə, bütün türklər içində
«Qarapapaq» nəsilidir Borçalı.
El-obası, Qarayazı, Başkeçid
Azərbaycan səhfəsidir Borçalı.

Xındısının, Əmrahının, Hüseyinin,
Şaiqinə t.hfəsidir Borçalı.
Qızılhacılı məktəbində doktorun
Şagirdlərə həfəsidir Borçalı.
Vüqar Əhməd salam söylər Bakıdan,
Kimsəsizlər kimsəsidir Borçalı.

VƏTƏNDAŞ

Qaradan qaş olmaz, yaddan da qardaş,
Dostun təzəsindən heç olmaz sirdaş,
Vətən torpağıdır hər qaya, hər daş,
Torpağı sevəndir yalnız vətəndaş!!!
Torpaq nə gəlirdir, nə də ki daşbaş,
İşğal sülh sevməyir, gərəkdir savaş,
Nə məzar istərəm, nə də başdaşı,
Torpağı sevəndir yalnız vətəndaş.

BİLİRƏM

Könlüm arzulayır ən gözəl ili,
Necə də sevirəm şipşirin dili.
Sevirəm Vətəni, bu doğma eli,
Duyuram, bilirəm gələn günləri.

Dərmişəm bağçadan mən qızılgülü,
Taleyim gözləyir ən gözəl günü,
Görəcəm Qarabağ qələbəsini,
Duyuram, bilirəm gələn günləri.

Güneyim, Quzeyim olacaq vahid,
Gözlərim olubdur eşqimə şahid.
Daha görməyəcək Vətənim şəhid,
Duyuram, bilirəm gələn günləri.

Səadət mənimlə qoşa gəzəcək,
Qəlbimdə ən həzin nəğmə dinəcək,

Bu şeirim qəlblərə yollar çəkəcək,
Duyuram, bilirəm gələn günləri.

Bilirəm, xoşbəxtlik məni tapacaq,
Cənnət yollarına cığır açacaq,
Arzular ömrümə işıq saçacaq,
Bircə bilməyirəm mən ölən günü.

VƏTƏNİMDİ

Ən əzizdən əzizimdi,
Ən ləzizdən ləzizimdi,
Mavi Xəzər dənizimdi,
Vətənimdi, Vətənimdi.

Güllərin ən ətirlisi,
Ellərin ən birincisi,
Həm soyuğu, həm istisi,
Vətənimdi, Vətənimdi.

Başı qeylü-qallıdı,
Cənubludu, şimallıdı
Ləhcəsi şəkər, ballıdı,
Vətənimdi, Vətənimdi.

Çox gözəldi qışı, yazı,
Var muğamı, tarı, sazı,
Dəli Kürü, xan Arazı,
Vətənimdi, Vətənimdi.

Türk elinin ən qocası,
Ölkələrin ən ucası,
Qələbələr çatası,
Vətənimdi, Vətənimdi.

28 may 2008

YEVLAX

Gəzdim Lənkəranı, gəzdim mən Qaxı,
Məni heyran etdi həm də Şamaxı.
Bu gün seyrə çıxdım gözəl Yevlaxı,
Yevlaxım, Yevlaxım, gözəl Yevlaxım.

Qarabağ buradan başlayır, bilin,
Gözəl guşəsidir Vətənin, elin
Bu nəğmə eşqidir vuran qəlbimin,
Yevlaxım, Yevlaxım, gözəl Yevlaxım.

“Heydər bağı” bəzənib başdan-başa,
Hər bayramda sanki gözəl tamaşa.
Yaşa Azərbaycan, sən min il yaşa,
Yevlaxım, Yevlaxım, gözəl Yevlaxım.

Yelmar kimi oğulları yetirib,
Çöllərində qızılğüllər bitirib,
Yevlaxa oğullar şöhrət gətirib,
Yevlaxım, Yevlaxım, gözəl Yevlaxım.

Yevlax göəlləşib, bunu el bilir,
Şad gündə insanlar sevinir, gülür.
Gözəl bir oğuldu balamız Elmir,
Yevlaxım, Yevlaxım, gözəl Yevlaxım.

Nə gözəldir bulaqları, gölləri,
Xaldan kimi məşhur olan elləri.
Gətirmişəm ən ətirli gülləri,
Yevlaxım, Yevlaxım, gözəl Yevlaxım.

Cavanşirin, Koroğlunun yurdudur,
Mənim xalqım ən nəhəng bir ordudur.
Vüqar Əhməd şeirləri bal dadır,
Yevlaxım, Yevlaxım, gözəl Yevlaxım.

27.05.2007

DÜNYA

Dünya bir düşərgədir,
Dəstələr gəlir, gedir,
Hamı cərgə, cərgədir
Bu dünyada, dünyada.

Çilçıraqlı saraydır,
Dünya axan bir çaydır,
Bu nalədir, ah-vaydır
Bu dünyada, dünyada.

Gözəl bir tamaşadır,

O insanı yaşadır,
Ömür tək yox, qoşadır
Bu dünyada, dünyada.

Sabahdır, dan üzüdür,
O çiçək dənizidir,
Hamının əzizidir
Bu dünyada, dünyada.

Göylərin dumanıdır,
Küsənin gümanıdır,
Min dərdin dərmanıdır
Bu dünyada, dünyada.

Xəyalımda nələr var,
Sonsuz xəzinələr var,
Həm sevinc var, kədər var
Bu dünyada, dünyada.

BAKI

Mən Bakının küləyini
Tufanlara dəyişməyəm,
Mən Bakımın küləyini
Milyonlara dəyişməyəm.

Şəhərlərin tacı Bakı,
Taleyisə acı Bakı.
Məmləkətin məğrur səsi,
Ey gözəllik ilahəsi,
Neft qoxuyan gülüm Bakı,
Günüm, ayım, ilim, Bakı.

Mənə qardaş, həm də sirdaş,
Mənə doğma atam Bakı,
İstərdim ki, arzulara
Sənlə qoşa çatım, Bakı.

GƏL QORUYAQ VƏTƏNİ

Nağıllardır qorxulu,
Düşmən deyil qorxulu,
Vətən müqəddəs, ulu,

Gəl qoruyaq Vətəni.

Sayıq olaq, a qardaş,
Yağıdan olmaz sirdaş,
Ya sülh, ya da ki, savaş,
Gəl qoruyaq Vətəni.

Vətənim varlığımı,
Ən göydələn dağımı,
Enməyən bayrağımı,
Gəl qoruyaq Vətəni.

Hər qarışı təbərrik,
Qeyrətini çəkərdik,
Biz ürəkdən deyirik:
Gəl qoruyaq Vətəni.

GÖYÇAYIM

İnsanları necə mərddi, mübariz,
Özləri zəhmətkeş, qəlbləri təmiz,
Göyçaylılar bu millətə çox əziz,
Göyləri gömgöydü, gözəl Göyçayım.

O, yetirib Rəsul Rza, Anarı,
Əli Kərim kimi gözəl yazarı.
Ziyarət yeridir şəhid məzarı,
Gözəllər gözəli, gözəl Göyçayım.

“Heydər Bağı” al-əlvandı, gülüstan,
Buranı seyr edir hər gün hər insan.
Aşıqlar söyləyir gör necə dastan,
Gömgöy gölləri var gözəl Göyçayım.

Bayramlarda şənlik eyləyir hamı,
Dövlətdən alırlar gücü, ilhamı.
Bütün Göyçayımız sevir İlhamı,
Gözəllər gözəli, gözəl Göyçayım.

Cavanşır. Babəkim qəhrəmanların,
Şirvana çox deyir Azərbaycanım.
Vüqar Əhməd deyir: -xoşdur sabahım,
Gözəllər gözəli, gözəl Göyçayım.

26.05.2007

NABRAN

(Nəğmə)

Adı dünya şöhrətli,
Ən gözəl bir ləzzətli,
Havası bir nemətdi,
Gözəl Nabran, Nabranım.

Bura Xaçmaz torpağı,
Göy Xəzərin oylağı,
Meşələrin yaylağı,
Gözəl Nabran, Nabranım.

Dalğalanır göy dəniz,
Şəfa tapır hər məriz,
Ağ balığı çox ləziz,
Gözəl Nabran, Nabranım.

Bura sanki cənnətdi,
Sevənlərə xəlvətdi,
Nabranı vəsf eyləyən,
Şair Vüqar Əhməddi.

GƏZDİM

Gəzdim Lənkəranı, gəzdim mən Qaxı,
Məni heyran etdi ulu Şamaxı.
İlk dəfə görmüşəm mən bahar çağı,
Şairlər yurdudur gözəl Şamaxı.

Şirvan torpağıdır həm solu, sağı,
Elimin muğamı, sözü Şamaxı.
Nəsimi soyuldu, el dedi ağı,
Şairə yas tutdu eli Şamaxı.

Səhhətin, Hadinin şeri cövhərdir,
Qışımnda, qarımnda yaydı Şamaxı.
Hər gələn mehmanı qardaş sanırlar,
Ulduzdu, günəşdi, aydı Şamaxı.

Yavər Kələntərli yandırdı, yaxdı,
Gecələr ulduzu saydı Şamaxı.

Seyid Əzim, Sabir sözün bulağı,
Xanəndə Alimə kökdü Şamaxı.

Zabitin, Mələyin səsi nə şirin
Elnarənin səsi qəmlər oylağı.
Hacının tarına teldi Şamaxı.
Vüqar Əhməd dedi, söylədi axı,
Elimin gözüdür, gözəl Şamaxı.

ANA VƏTƏNİM

Ən müqəddəs bir Vətən,
Bir də doğma anadır.
Ana Vətən hər nədən
Çox yüksəkdir, ucadır.

Bakı-solmaz gülümdür,
Azərbaycan-elimdir,
Vətəni sevdiren
Doğma ana dilimdir.

Nələr çəkibdir başı,
Doğmadır hər qarışı,
Udacaqdır savaşı
Mənim ana Vətənim.

Qədrin bilməz bir naşı,
Kədərliyə göz-qaşı,
Görməyəydi göz yaşı
Mənim ana Vətənim.

PİRŞAĞI

Ağ saçlı palmaların-əncirindir,
Bəyaz qumun, meynələrin
Ən ziynətli boyunbağın, zəncirindir.
Soyköklərin, soyadların türk mənşəli,
Abşeronun ən qiymətli cəvahiri, gövhər ləli.

Pir övladı, pir uşağı
Pirşağı,
Türk övladı, türk uşağı-Pirşağı.

Sən Xəzərin ağışında
Bu taleyin sərt qışında
Dözümlüsən, səbirlisən.
Tarixçilər heyran qalıb
Heykəlləşən yaddaşına,
Yer vermisən, verirsən də
Obasından, yurd yerindən
Köçkün düşən qardaşına.

Pir övladı, pir uşağı
Pirşağı,
Türk övladı, türk uşağı-Pirşağı.

Təmiz havan təmizdən də təmizdi,
Yaxın qonşun mavi Xəzər dənizdi.
Naxələflər hüsurunda qaravaşdı, kənizdi,

Pir övladı, pir uşağı
Pirşağı,
Türk övladı, türk uşağı-Pirşağı.

Qızıl qumun təbərrükdür, çaradır,
Qara kürün dənəvərdir, paradır,
Ədviyyatın ətirlədir dünyanı,
Pirşağını görsən, sanki gördün dünyanı.

Pir övladı, pir uşağı
Pirşağı,
Türk övladı, türk uşağı-Pirşağı.

TÜRK OĞLUYAM

Azərbaycan, yurdum mənim
Od püskürən ordum mənim

Koroğlum var, Babəkim var,
Xətəim var, Məzdəkim var,
Yer üzündə öz çəkim var,
Türk oğluyam, türklüyüm var.

Məmmədəmin sən ol əmin,
Türkmən babam, qırğız əmim.
Türk qardaşım, qəlb sirdaşım
Qırğız, qazax-axadaşım

Qaqauzdur-dag oğuzdur,
Tatar, başqırd.....
Şir ürəkli bir bəyaz qurd.

Türk oğluyam....
Azəriyəm.
Min il öncə
Dədəm Qorqud
Tərəfindən
Osmanlıyla
Cüt atılmış
Nərd zəriyəm,
Azəriyəm,
Azəriyəm,
Gah ağıllı,
Gah dəliyəm.
Pis qonşuyla
Mən döyüşə
Bir türk kimi
Gəlməliyəm.
Döyüşlərdə
Mən türk kimi
Ölməliyəm,
Yaranışdan
Türk qardaşım
Gah ağladı,
Gah da güldü.
Türküstanın
Təşəkküllü
Milyon idi.
Türk oğluyam,
Mən şərqliyəm.
Yüz illərdir
Çox dərddiyəm.
İndi-indi
Açıqlanır
Türk yolları,
-saxlama sən
Bu qatarı.
Ekvatorun
Əvəzinə
Türk relsləri
Çəkməlidir.
Hələ...
Ermənini

Bu torpaqdan əkməlidir.

Müsəlmanam
Mən sadəcə
Bir insanam.
Türk-İslamam
Himnim “Salam”
Ay-Türk, balam,
Birləşməyin
Vaxtı deyil?
Ayıl-ayıl...
Qərinələr keçəcəkdir
Neçə-neçə, igid-igid
Mərd oğullar, nər oğullar
Bu dünyadan köçəcəkdir.
Türk oğlunun
Adı-özü
Şeiri-sözü
Qalacaqdır
Böyük dünya
Tarixində.
Türk silinməz
Yaddaşından
Tarixin də...

QARABAĞDIR

(nəğmə)

Nə zamandır torpaqlarım işğaldadır,
Gör bu elim, bu Vətənim nə haldadır?
Qarabağda qulaq səsdə, göz yoldadır,
Torpaqlarım təzdən mənim olmayınca,
Ömrüm-günüm, yaşamağım mənə dağdır,
Hissim, duyğum, arzularım Qarabağdır.

Anam, bacım sən başına qara bağla,
Dolan qara buludlarla dolub ağla,
Yağı düşmən meydan açıb Qarabağda,
Torpaqlarım təzdən mənim olmayınca,
Ömrüm-günüm, yaşamağım mənə dağdır,
Hissim, duyğum, arzularım Qarabağdır.

Çadırlarda ey doğulan körpə-uşaq

Uca səsdən, məlahətdən nə danışaq,
İlan mələr bu yerlərdə səsin boğuq,
Torpaqlarım təzdən mənim olmayınca,
Ömrüm-günüm, yaşamağım mənə dağdır,
Hissim, duyğum, arzularım Qarabağdır.

Nəqarət:

Gözəl Allah, qaytar mənə Ağdamımı,
İstəyirəm öz evimi, öz damımı
Gözü yaşlı qoyma mənim sən anamı,
Torpaqlarım təzdən mənim olmayınca,
Ömrüm-günüm, yaşamağım mənə dağdır,
Hissim, duyğum, arzularım Qarabağdır.

Qarabağın insanları nəzakətli,
Xanəndələr oxuyurlar məlahətli,
Vüqar Əhməd soruşur ki, nə halətdi,
Torpaqlarım təzdən mənim olmayınca,
Ömrüm-günüm, yaşamağım mənə dağdır,
Hissim, duyğum, arzularım Qarabağdır.

ABŞERON BAĞLARI

İsti qum günəşdən alışıb yanır,
Talvarda meynələr göyə dırmanır,
Samovar püskürür, dudkeş odlanır,
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

Keçmiş pəhləvanlar əncir yeyərmiş,
Ağ şanı, dərbəndi, yovangir, kişmiş,
Dəmyə qarpızı var, bal kimi yemiş,
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

Dədə-babalardan o bizə qalma,
Düşbərə qutabla, qatıqla dolma,
Əncir ağacları ağ saçlı palma,
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

Razyana ətiri, cirə-duz tamı,
Abqora doşabdan tez içir hamı,

Elə iş üstündə gördüm anamı,
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

“Püskəndə”, “Mövüc”ü, “Zəncirfərəc”i,
Ədvələr həvənglə vurdum çəkici,
Gecəsi gözəldi, deyil üzücü,
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

“Meyruli” eyləyir külək qoranı,
Üç tərəfdən dəniz qucub buranı,
Doşab vaxtı eyləyirlər “uran”ı,
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

İydəsi, badamı, qaysı, püstəsi,
Ocağın səngimir odu, tüstüsü,
Cızdağı çıxardır qumun istisi,
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

“Balıqqulaq” yığıb beşdaş oynadıq,
İlbiz zümzüməli səsdən doymadıq,
Uşaq vaxtı bu dünyanı duymadıq.
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

Ərəbdovşanı da burda yaşayır,
İlan, əqərb ölüm, zəhər zəhər daşıyır,
Tısağayla, kərtənkələ qaçıyır.
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

Ağcaqanad, dozanqurdu, danadiş,
Arı sancsa yumru kimi olur şiş,
Mələyirdi tövlədəki boz çəpiş,
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

Allah verən bu nemətlər gərəyim,
Ruzumdu təndirdə bişən çörəyim,
Təbiət qoynunda gəlmir ölməyim,
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

Abşeron kəndləri çəkir zəhməti,
Verir sənətkara onlar qiyməti,
Sevir Abşeronum Vüqar Əhmədi,
Abşeron bağları bizə əzizdi,
Gözəllik yaradan mavi dənizdi.

ƏSKİ MƏHƏLLƏ

İstəyim dəryadı, sevgim dənizdi,
Mənə köhnə məhləm necə əzizdi,
Bu duyğum necə saf, necə təmizdi,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Mənimçün Vətənim başlanır burdan,
Ensiz bir küçədən, dar bir dalandan,
Burada uzaqdı hamı yalandan,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Məhlədə ağbirçək, ağsaqqal sözü,
Su çilər əsəbə, söndürər közü.
Nəzarət eyləyər məhləyə gözü,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Məhlədə ayrı cür məhləçilik var,
Burda halal zəhmət, fəhləçilik var.
Burda xətir-hörmət, böyük, kiçik var,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Köhnə məhəllədə babam yaşayır,
Tarixi yaşadan obam yaşayır,
Qanunum yaşayır, tövbəm yaşayır,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Küçələr darısqal, yollar dar idi,
Köhnə məhəllədə birlik var idi,
Qonşu qonşusuna həmdəm, yar idi,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Köhnə məhəllədə, o köhnə evdə,
Kimisi qəmdəydi, kimisi kefdə,
Halal çörək idi qazanc da, nəf də,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Köhnə məhəllələr uşaqlığımdı,
Xəyallar dünyası ucalığımdı,
Döyüşüm, vuruşum qocalığımdı,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Məhəllə tinləri yığıncaq yeri,
Burda qoruyarlar “günah”ı, sirri,
Qadına, qıza da baxmaz heç biri,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Novruzda qarıya papaq atarlar,
Yığışib həyətdə tonqal çatarlar,
Qulaqfalına da qızlar çıxarlar,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Yerində doğmalığ, yerində sərtlik,
Gərək ortalığa düşməsin pərtlik.
Bina evlərində tənhalıq, təklik,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Köhnə məhəlləyə var sədaqətim,
Ziyarət etməkdə onu adətim.
Mənə nağıl deyir qədimdən-qədim,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Burda namussuzlar qana boyanıb,
Böyük yol keçəndə kiçik dayanıb,
“Bismillah” sözüylə yatıb, oyanıb
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Əski məhəllələr qan yaddaşımdı,
Ən doğma, ən yaxın qəlb sirdaşımdı,
Qızların hamısı qız qardaşımdı,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Hanı həyətdəki ağ tut ağacı,
İndi köks ötürüm mən acı-acı,
Quruyan budağın yoxdur əlacı,
Əski məhəllələr, əski günlərim.

Hanı ruhu qalan o itkinlərim?!
Yaxınlı, doğmalı xeyirim, şərim
Ən yaxşı şeirimdi o dil əzbərim
Əski məhəllələr, əski günlərim.

ABŞERON HAQQINDA DASTAN...

Çox dedilər, az yazdılar
Bəyaz saçlı Abşerondan
Uzun illər əl çəkmədi
Biganəlik Abşerondan
Neçə şair mahnı qoşdu
Vəsf elədi Abşeronu
Xəzərim sə daşdı-coşdu
Qucaqlayıb Abşeronu
«İblis»dən qorudu onu
Abşeronum –yarımada
Möhtac deyil heç bir ada
Öğuzların yurdu bu el
Uzandılar min-min yad əl
Bu torpağın sərvətinə
Nemətinə, dövlətinə
Türk torpağı, Əfşar yurdu
Qeyrətindən qala qurdu

Yadellilər ona basqın etdilər
Qeyzləndi, qəzəbləndi Abşeron
Tamahkarlar sərvətini güdərəkən,
Sinəsiylə sədd yaratdı Abşeron
Hər saat şimaldan əsdi səumular
Ard-arası kəsilməyən hucumlar
Abşeronun nələr çəkməmiş başı,
«Xəzri»ni o doğdu düşməyə qarşı
Bakının küləyi onun ruhudur
Kədərinin, qüssəsinin ahıdır

Mən Bakının küləyini, tufanlara dəyişməyəm
Mən Bakının küləyini, milyonlara dəyişməyəm

Sovet alimləri Abşeronumun
Şanlı bir tarixin əyib qaraltdı
Türk soylu, türk köklü ulu babamın
Əslin gah «məcus»a, gah farsa qatdı
Abşeronlu əhaliyə ikrah ilə «tat» dedilər
Dininə də böhtan atıb, min dənə irad dedilər

Nə yaxşı ki, ad verdilər, sahilində bir otelə
Bakıdakı musafirlər, soruşurlar maraqla ilə
Mehmanxana üstündəki, bu qəribə sözlər nədir?

Deyirəm ki, ay qardaşım, əfəndim, canım, ciyərim
Gəl sənə mən Abşeronun tarixindən xəbər verim
Şurəvini vaxtı ilə dolandıran bu məkandır
Torpağının altı-üstü, sərvəti bol bir cahandır
Abşeronun nefti ilə min-min illər dolanıblar
«Soyuz» adlı raketalar kəhkəşana yollanıblar
Vaxtı ilə bu vətənə ikrah edən, bəyənməyən
Kontraktda imza atar, nefti üçün, qazı üçün

Hesab açır, funt-sterlinq-dollar verir, ləyən-ləyən

Xəzər ağuşunda, Xəzər qoynunda
Bir köhnə şəhər var, bilinmir yaşı
Min bir sirr yatır şəhər qoynunda
Uzun bir tarixdir onun hər daşı
Taleyin bu acı, sərt oyununda
Nə qədər şəhərin ağrıyıb başı
Bəzən ah-naləsi ucalıb göyə
Əgər dil açsaydı onun yaddaşı
Bitməz söylədiyi sonsuz hekayə
Bu sirli şəhərin adı Bakuyə
Bakuyə – ər şəhər, basılmaz qala
Min-min təcavüzkar salıbdır yola
«Bakuyə» dünyanın ən gözəl yurdu
Burda ancaq türklər binələr qurdu
Farsın isə, fəqət, dili yayıldı
Yarın bilən böyük alim sayıldı

Daş üstə salınmış qaya ucunda
Min-min möcüzə var şəhər içində
Daş şəhərdə möhkəm-iri qalalar
Bu qalalar çox görübdü bəlalar
Dünyalara səs salmışdı Bakımız
Düşmənlərdən bac almışdı Bakımız
Qətran yataqları, neft bulaqları
İki yüz nər yükü neft qoparardı
Yüklərdilər qətranı uşaqlara
Daşyarkən yaxına, uzaqlara
Neft hamını Bakıya çağırırdı
Yadellilər “neft” deyib bağırırdı.
Bənzəyirdi neft yasəmən yağına
Hörmət göstərirdi hər qonağına
Müsafirlər heyran idi Bakıya,
Çox ölkələr karvan idi Bakıya.
Xoş niyyətlə gələnləri qırmazdı

Millətin kim, dinin nədir, sormazdı
Bakı əhli, riya, yalan bilməzdi
Bir qonağı o narazı qoymazdı
Qonaqlar da Bakıdan heç doymazdı
Bakı sanki qiymətsiz bir ləl idi
Ən bahalı cəvahir-gövhər idi
Ətrafında yamyaşıl bağlar vardı
Qənşərində vulkanlı dağlar vardı
Yanar dağlar, hey püskürər sönməzdi
Od şəhəri əyilməzdi-dönməzdi
Yollar boyu uzanır, zümrüd üzüm bağları
Yaşıl fənər tək yanır, şah-əncir yarpaqları
Bakımıza səs verir xəzrinin viyılısı
Sanki mərcana dönür bu zəngin Xəzərdə su.
Vətənə həvəs verir, Abşeronun ağ duzu
Bizlərə nəfəs verir mavi Xəzərin özü
Bakı vətənin gözü, Bakı vətənin üzü
Peyğəmbərin hər sözü hamımızın qəlbində
«Əli ayağı»nın izi, o Buzovna kəndində
Babamızın babası, Bakıxanov yazırdı:
Burada yaşayırmış qədimdə «missigetlər»
Düşmənlə savaşırmış, türk əsilli elatlar
Maştağaya bir vaxtlar, əsilzadə bir kübar
Qədim Alban knyazı, etmiş bir zaman səfər
Qalmış burdan çox razı, daha geri dönməmiş
Elə o vaxtdan burda muğamata, qəzələ
Əruz vəznli şerə, məhəbbət heç sönməmiş

Balaxanı – kiçik xan, xanların balacası
Amma zəngin, növcavan, sənətkarlar bağçası

Kürdəxan – girdə xındır, havası bir dərmandır
Qızları çox namuslu, igidləri aslandır

Suraxanı bacıdır, qardaşların tacıdır
Qədim «Atəşgah» burda, ən qədim torpaq burda
Qızları dağ turacı, oğlanları «qoçu»dur
Novxanı – növhəxanı, suyu min dərddə dərman
Gəzsən bütün dünyanı, tapmazsan böylə məkan
Çillənib ağ şanı, günəşdən alır nuru
Mərd olub əhalisi, əcdadları çox ulu
Torpağının misli yox, insanları «ağa», «xan»
Nə qədər də abdalıdır, «xan» adına xor baxan
«Xan» böyüklük deməkdir, «xan» başçılıq deməkdir
«Xan» bir elə-obaya, ən güclü bir dirəkdir

«Bəylik»də türkə məxsus, «xanlıq»da türkə məxsus
ən humanist duyğular, insanlıq türkə məxsus

Fatmayı – el harayı, ətraf kəndlərə dayı
Möcüzədir baharı, gözəldir qışı – yayı
Burada sarı əncir, təbərrikdir – ehsandır,
Üzümü baldan şirin, hər bir dərdə dərmandır.
İnsanları zəhmətkeş, əlləri düz – halaldır
Fəqət insanı daim, halal zəhmət ucaldır

Pirşağı - kəndlər şahı, qədim oğuz torpağı
Pirşağı, ata yurdum, babamın səcdəgahı
Pirşağı – pır uşağı, Pirşağı – cənnət bağı
Pirşağı – göy qurşağı, min-min rəngli gözəl kənd
Abşeron yaraşığı, «Qızıl qum»lu səltənət

Binəqədi – qədim insan məskəni
Möcüzəsi heyran edibdir məni
Yaşayıb burada milyon il öncə
Mamont, boz kərəkədan boyu çox uca
Hələ eramızdan çox illər əvvəl
Yurd salıb burada köçəri türklər
Binəqədi – qara qızıl mədəni
Neft qoxuyur duzu, çölü, çəməni

Türkan – türkün çox qədim obasıdır
Sanki bura nağıllar dünyasıdır
Bir gövhərsə onun saf havasıdır
Ona şərəf qızların həyasıdır
Zirə kəndi – sudur düz üç çevrəsi
Qiymətsizdir zəfəranı – zirəsi
Qarpızına mat qalıb yer kürəsi
Burda oxur Xəzər öz təranəsin

Saray kəndi çox gözəl bir saraydır
Burda qış da bir bahardır – bir yaydır
İnsanında min-min keyfiyyət saydım
Kişiləri Rüstəmi – Zala taydır

Kəndlərdən birinin adı Coratdır,
Yaradan bu kəndi gözəl yaratdı.
Kəndin hər diləyi, arzu – muraddır
O yaxın kəndlərə, qoldur – qanaddır

Nardaranım – nur dalanım

Zəvvarlara – yar dalanım
Qərib İmam – Rzadan
Bizə miras qalanım
Burda yatır, imamımın bacısı
Burda gedir dərdlərimin acısı
Nə qədərdir «Məşədi»si, «Hacı»sı
Segah üstə ağlayır
Burda cavan, qoca da
«Muğam» üstə köklənib
Böyük də, balaca da
Şer, sənət beşiyi
Dinimizin keşiyi
Bir məktəb, mədrəsədir
Sənətkarçün Nardaran
Tarix dərsi öyrənir
Öz kökünü axtaran
Təziyədə növhəxan
Toylarda da xanəndə
Kəndin Allah eşqini
Seyr edəsən sən gəndən
Kişilər növhə deyir
Şəhid İmam Hüseyndən
İman əhlidir hamı
Qocası – cavanıyla
Allaha bağlanıbdır
Onlar bütün canıyla

Bilgəhin xar tutu dərman
Sanki meyvə yox, qandır-qan
Qonaq gəlsə hər bir insan
Bilməz necə keçib zaman

Seyr eləsə Mərdəkanı
Heyran edər hər insanı
O bir gözəllər gözəli
Bir gülüstandır hər yeri
Qucaqlayıbdır hər yeri
Qucaqlayıbdır Xəzəri
Mərdəkanın cah-cəlalı
Məst eləyir könülləri

Şüvəlan – qədim obamız
Hər daşı bir qeyrət – namus
Burda yatır milyonlara
Şəfa verən övliyamız

Məsum, Mirmövsum ağamız

Buzovna canlı – səlnamə
Canlı tarix, oğuznamə
Artıq yetişib zəmanə
Şair də gəlib ilhamə
Neçə dəftər, neçə kağız qaraltdı
Abşeronun dastanını yaratdı

Bakı ruzu – bərəkətdir
Bakı qürur – əzəmətdir
İçəri şəhər bir tarix
Qız qalası səlnamədir
Sən Bakıya göylərdən bax
Sanki nağıl, əfsanədir
Cavanları tökmə bədən
Qızları dünya gözəli
Heyran olur gələn gedən
Yoxdur Bakının bənzəri
Küçələri hamar – hamar
Şəhər günəşdən nur əmə
Abidələr billur – billur
Möcüzələr gözü yorur
Abşeronun dirəyidir
Məmləkətin ürəyidir
Qonaqları axın-axın
Vətənləri uzaq-yaxın
Elin halal çörəyidir
Möhtacların köməyidir
Elin düşünən beyni
Vuran nəbzi, coşan qəlbi
Adı köhnə, özü yeni
Coşur şairin də təbi
Heyran edir Bakı onu
Vəsf eləyir Abşeronu
Abşeronda əsrlərdir
Xəzər coşur, xəzri əsir

Bakıda dost saydığımız
Demə min-min düşmən gəzir
Nə qədərdir erməni, rus
Hərəsi bir xain iblis
Aman Tanrım, bu nə səsdir
«Qorbaçov»un qılıncının
Önü, həm də dalı kəsir

Saldırıb, «Mənfur Ordu»nu
Qana boyada Bakını

Şəhidlərin dəfninəsə
Milyon-milyon insan gedir
Al-qırmızı qərənfillər
Şəhidlərə ehsan gəlir
Oxunur «Yasin» surəsi
Ucalır azanın səsi
Bəşərin ən unudulmaz
Ən dəhşətli faciəsi

Düşmən getdi Qarabağa
Erməni, rusun köləsi
Qəlbimizdə yara oldu
Qarabağın hekayəsi

Nardaranda millət coşdu
Maşağada qeyrət coşdu
On kafirə qan uddurdu
Bakılının bir dənəsi
Zabrat qalxdı, Bilgəh qalxdı
Əli tufəng tuta bilən
Dəstə – dəstə ora axdı
Pirşağının cavanları
Novxanının aslanları
Kürdəxanı qaplanları
Kafiri yandırıb yaxdı
Fatmaylılar, saraylılar
Binəqədlilər «çaylı»lar
Türkanlılar, digahlılar
Torpağa təcavüz edən
Ermənini vurub yıxdı
Minlərlə şəhid verdi
Qarabağda Abşeronum
Amma «milli qəhrəman»a
Bu cür fəxri ada layiq
Layiq görülmədi abşeronlum
Adi bir küçəyə, bir lövhəyə də
Görülmədi abşeronlum
İndi artıq xalqın ahuzarıdır
Şəhid məzarıdır onun hər yeri

Ey yavrum, bağımızdan üz qərənfil
Şəhid məzarına düz qərənfil

Gözəl deyib türk şairi Mehmet Akif
Bayraqlara bayraq yapan üstündəki qandır,
Torpaq, əgər uğrunda ölən varsa, vətəndir.

Abşeronda güllər açır, güllər solur
Abşeronda ağsaqqallar qəmə batır
Ağbirçəklər, qız – gəlinlər saçın yolur
Qarabağ keçdikcə düşmən əlinə
Hər kəsin ürəyi acıyla dolur
Bəs günahkar kimdi görün?
Bilən bilir, hey susurlar
Haqsızlığı vecsiz – vecsiz
Kənardan niyə pusurlar?
Yalandan «Qarabağ», «Vay» deyə – deyə
Satdılar vətəni qara qəpiyə

«Tayfabazlıq», «Yerlibazlıq»
«Biz düşməne, kafirə yox,
Millətimizə məzar qazdıq»

İkrah ilə «qədəş» deyən
Nadanlara, xəbislərə
Göstərim tarı, kamanı,
Valeh olur vallah hamı
«Qədəş»lərin ifasında
Muğamlara, qəzəllərə
Müəssəmə, təcislərə
«Qədəş» vətənə gərəkdir
«Qədəş» ata, - ər deməkdir

Abşeronun övladları
Elin arzu - muradları
Oğulları, həm qızları
İnsanlığın ulduzları
Dahiləri, istedadı
Yox eləmək mümkün deyil
Azərilər bu şanlı xalq
İstedaddan köynək geyir

Bakı Vahidin vətəni
Bakı Səttarın vətəni
Cahangirin ana yurdu
Tofiqin günəşi – odu
Qarının ilham pərisi
Hacbabanın canlı səsi

Ağaxanın zəngüləsi
Zeynəbin şirin nəfəsi
Əlbabanın hər kəlməsi
Mən sənə qurban Bakımız
Mən sənə heyran Bakımız

Vahid şerimin Vüqarı
Bir Füzuli yadigarı
Eşq saçardı hər şüarı
Vahidə canan Bakımız

Səttarın hər bir tablosu
Həyatın bir güzgüsüdür
Səttar sənətin özüdür
Ona mehriban Bakımız

Cahangirin yox əvəzi
Heyran qalıb yer kürəsi
Coşanda ilham pərisi
Yusif – Kənan Bakımız

Tofiq Quliyev ölməzdir
Mahnıları bizə dərslərdir
O əvəz olunmaz kəslərdir
Tofiqi sevən Bakımız

Qara Qarayev örnəkdir
Musiqisi bir şimşəkdir
«Yeddi gözəl» isə təkdir
Qızları ceyran Bakımız

Hacıbabanın «şur-şəhnaz»ı
Qəflətdən qopardı bizi
Kökmüzə apardı bizi
Qədim bir məkan Bakımız

Əlbabanın xoş avazı
Sevdalara saldı bizi
Ovsunladı qəlbimizi
Qəlbimə sultan Bakımız

Oxuyanda Zeynəb xanım
Damarımda dondu qanım
Böylə səs olarmı, canım?
Dillərdə dastan Bakımız

Ağaxan mömin bəndədir
Misilsiz bir xanəndədir
Eşqi bütün vətəndədir
Özü «ağa», «xan» Bakımız

Bir məktəbdi xanım – Şövkət
Səsində ülvi məhəbbət
Bu nə hikmət, bu nə qüdrət
Sanki kəhkəşan Bakımız

Elmira xanımın səsi
Sanki bizə lay – lay deyir
O sənətdən min don geyir
Libası ürfan Bakımız

Məmədbağır bir qığılıcı
Səsini şərbəttək içim
Oxuduğca yanır içim
Oduna yanan Bakımız

Əhsən müəllim çalardı
Çaldığıca gözüm dolardı
Keçmişlərə baş vurardım
Tarixi ümman Bakımız

Firuz çalır həzin – həzin
Heyrətdən yaşayır gözüm
Bu kədərə necə dözüüm?
Göyləri duman Bakımız

Möhlət çalır, ruhum uçur
Sanki günəş muğam saçır
Qış ikən çiçəklər açır
Rüzgarı yaman Bakımız

Hacı Ədalət birinciydi
Çalğısı gövhər – inciydi
Dühaların ən gənciydi
Tez verdi qurban Bakımız

Fəzrəddindən «rahab» duydum
Sanki rəyada mən uydum
Düşündüm ki, muğam – odu
Tar ilə kaman Bakımız

Şəfiqə, çal kamançanı
Ağlat, cavanı – qocanı
Fəryadın tutsun hər yanı
Dərddən ağlayan Bakımız

Mirnazimin kamançası
Sanki qız – gəlin xonçası
Çalğısı güllər incəsi
Gündə toy – nişan Bakımız

Ələkbər bir müjgan oxu
Balabandan kədər axır
Qəlbimi yandırır – yaxır
Kədəri milyon Bakımız

Əşrəf çalır şirin – şirin
Çalğısı nə qədər dərin
Bəy evinə köçür gəlin
Çalıb – oxuyan Bakımız

Şəmsi İman vurur cəh – cəh
Eşidənlər deyər bəh – bəh
Klarnetin şux səsiylə
Coşub – çağlayan Bakımız

Vəli çalır «Zəminxarə»
Ürəyimə düşür yarə
Yenə vuruldum Nigarə
Sevdası coşan Bakımız

Aftandil də çalar qarmon
Şirinliklər bir yox, on – on
Çalğıya geydirir min don
Alır o ilham, Bakımız

Hacı Vasim böyük alim
Ondan ibrət alır aləm
İlahiyyət sonsuz bir elm
Əhli - müsəlman Bakımız

Hacı Tələt pir – ixtiyar
İmannan bir binə qurar
Səsində Haqq sevgisi var
Haqqa inanan Bakımız

Fəxrimizdir Ziya Bünyad
Vətənə ən layiq övlad
Bir tarixçi – igid soldat
Daim qəhrəman Bakımız

«Mixaylo»nu yada salaq
düşmənlərdən qisas alağ
Cəfər nəğməsini çalağ
Qəlbi intiqam Bakımız

Hüseynbala sürdü «uçaq»
Altı faşist təyyarəsin
Bir günə məhv etdi qocağ
İgid bir aslan Bakımız

Nəbi Xəzri el vurğunu
Xəzərin ölməz məcnunu
Bütün aləm bilir bunu
Xəzrili tufan Bakımız

Tofiq Bayram qəlb şairi
Azadlıqdı dərdi – səri
Bir dürr idi kəlmələri
Dərdləri pünhan Bakımız

Şair Qabil sinədəftər
«Yanvar»da göstərdi hünər
Şəhidlərə ağı deyər
Sinəsi al – qan Bakımız

Abbaszadə bir qocaman
Yazdı «General» tək roman
Onu sevdi milyon insan
Həyatı roman Bakımız

Heyranam Seyidbəyliyə
Yazda «Cəbhədən - cəbhəyə»
Bax onda geniş ürəyə
Daim ucalan Bakımız

Qədirzadə indi hanı?
Əsərləri eşq dastanı
Çox povesti, çox romanı
Sevib – oxşayan Bakımız

Hüseynqulu «Məcnun» oldu
Leylanın dərdindən soldu
Füzuli ayağa durdu
Ol şəbi – hicran Bakımız

Cahangir Zeynalov vardı
Səhnəmizə bir nübardı
«Realizm» ondan qaldı
Sənət yaradan Bakımız

Nəsibədən gəlməz daha
Rolları ilə bu düha
Qəlbimizə axa – axa
Gülüşi dərman Bakımız

Əliağanın üzü gülər
Sənətin hər sirtin bilər
Ona tamaşa edəndə
Olar firavan Bakımız

Ağahüseyn Cavidovun
Rolları necə rəngarəng
O sənətə verdi ürək
Zirvəyə çatan Bakımız

Mirzağa fitri istedad
Səhnədə ən böyük ustad
Qəlbimizdən silinməz ad
Ona şöhrət – şan Bakımız

Ərəblinski Hüseynə də
Qəsd elədi qohumları
Öldü səhnənin ilk barı
Bəzən peşiman Bakımız

Hacı Mayil bir gövhərdir
Çoxlarına dərs verərdi
Ölüm necə vaxtsız gəldi
Öldü qəzəlxan Bakımız

Mustafazadə Vaqifsə
«Muğam» üstə «caz» yaratdı
Avropalıları ağılatdı
Avazı muğam Bakımız

Siyavuşun bənzəri yox
Sən fitri - istədə bax
Onu yetirib bu torpaq
Torpağı mərcan Bakımız

Yaşar Nuri bir alovdur
Öz bənzərsiz rollarıyla
Düşmənlərin gözün ovdu
Hər yanı düşman Bakımız

Turabovun ötüb yaşı
Rolları onun qardaşı
Sənətkara sevdirməkçün
Böyük bir meydan Bakımız

Həsənağa Salayevin
Yanıqlı bir səsi vardı
Gözəl rollar yaradardı
Ondan doymayan Bakımız

Aktyor Məlik bir vergiydi
Aktyorların o yeniydi
Səhnəmizin dirəyi
Ondan nigaran Bakımız

Ələkbərov Ələsgərli
Sanardım milli – sərvətim
Dahi – əlçətməz sənətim
Şimşək tək çaxan Bakımız

Ağadadaş Qurbanovun
Səhnəmizdə öz səsi var
Kinomuzda öz izi var
Sənət bacaran Bakımız

Şəhidlərin hüzurunda
Aktyor Hamlet yasa batdı
Onlarla əbədi yatdı
Köksü xiyaban Bakımız

Fuad müəllim poladdır
Səhnədə sanki Fərhadır
Xalqına gözəl övladdır
Onu qoruyan Bakımız

Mirzəzadə Xəyyam coşdu
Bir bulaq tək aşdı - daşdı
Gözəl musiqilər qoşdu
Nəğmələr yazan Bakımız

Qaboy çalan Kamildə ki
Qaboyla ağlatdı bizi
Röyadan oyatdı bizi
Gülüb – ağlayan Bakımız

Şıxəli bizim fəxrimiz
Xalqa eşqi, coşqun dəniz
Heyf tez itirdik onu biz
Göz yaşsı leysan Bakımız

Mirbabayev Seyid isə
Sahib idi milyonlara
Neft püskürən fantanlara
Neftlə qaynayan Bakımız

Hökümənin qəlbi coşar
Rollarından gözlər yaşar
Obrazları daim yaşar
Bizi yaşadan Bakımız

Bədirbəyli, gözəl qadın
Tarixlərə düşdü adın
Əsil «xanım» tək yaşadın
Leylaya Məcnun Bakımız

Nəcibənin ala gözü
Şux yerışı, şirin sözü
«Ana»yla kövrəltdi bizi
Yetimi qucan Bakımız

Əminə, şeir həkimi
Avaza yaxıb qəlbimi
Kim şer söylər, onun kimi
Şier anlayan Bakımız

Tofiq Kazam bizə lazım
Onan gərək əsər yazım
«Ölülər»ə dedi sözün
Dirilərə çan Bakımız

Tağızadə kino çəkər
Tariximizi lentə bükər
«İzi» üçün qala tikər
Ulu, qocaman Bakımız

Eldar Quliyev ustaddır
Dünyada tanınmış addır
Onlarla kino yaratdı
Bəzən «Burulğan» Bakımız

Bakı min-min sənətkardan
Arif Babayevi seçdi
«İçəri şəhər», «Gün keçdi»
Dərdini boğan Bakımız

«Fəryad» çəkdi Ceyhun Mirzə
Düşmənimizi tanımaqçün
Yaxşı dərslər verdi bizə
Taleyi boran Bakımız

Azərpaşa «Hamlet» qoydu
Şekspiri gözəl duydu
«Olum» - «Ölüm» arasında
Verdi imtahan Bakımız

Sən Kəbə evini ziyarət etdin
Uca Allahına ibadət etdin
İslam dinimizə itaət etdin
Soyadın Abdulla, Həcc Ağaxansan
Səsi, nəfəsini Tanrıdan aldın
Vahidin evində ilk addım atdın
Böyük sənətinlə, zirvə ucaldın
Elində ağasan, muğamda xansan
Soyadın Abdulla, Həcc Ağaxansan
«Dilgəş»in qəmlərin silsiləsidir
Zəngulən muğama zil nəfəsidir
Səsin böyük xalqın, elin səsidir
Elində ağasan, muğamda xansan
Soyadın Abdulla, Həcc Ağaxansan
Elə ki, səslənir Firuzun tarı
Göylə uçurursan muğam «Qatar»ı
Firuzdan ayrılısan, əhf etməz Tanrı
Elində ağasan, sənətdə xansan
Soyadın Abdulla, Həcc Ağaxansan

Avazın dinidir, dərvişanədir
Bu səsin atadan bir nişanədir
Qəmli səşindən qəlb şənə-şənədir
Elində ağasan, muğamda xansan
Soyadın Abdulla, Həcc Ağaxansan
Elə ki, oxursan «Bayatı - Qaçar»
Yaşayır, muğamım, deyiləm naçar
Sən olan məclisdən naşı cəld qaçar
Elində ağasan, sənətdə xansan
Soyadın Abdulla, Həcc Ağaxansan
Muğamda ustadsan, qavalda ustad
Elindən almasan ən şərəfli ad
Xanəndə alimə sən oldun ustad
Elində ağasan, sənətdə xansan
Soyadın Abdulla, Həcc Ağaxansan
Sənə kaman çalır Həci Ədalət
Görməzsən bu dostdan, heç bir xəyanət
Sizi dinləyəndə vallah qiyamət
Elində ağasan, muğamda xansan
Soyadın Abdulla, Həcc Ağaxansan
Adın Ağaxandı, özün də ziləsin
Sənə ram olunub, «Hüzzel», «Xavəran»
Sənə oğul deyir Azəribaycan
Elində ağasan, muğamda xansan
Soyadın Abdulla, həcc Ağaxansan
Sənə elin verib böyük qiyməti
Qələmə sövq etdin Vüqar Əhmədi
«Çox sağ ol» söyləmə, yoxdu zəhməti
Elində ağasan, muğamda xansan
Soyadın Abdulla, Həcc Ağaxansan

Abşeronu fırçasıyla tanıtdırdı o dünyaya
Mənzərələr yaradaraq çəkdi dəniz, çəkdi qaya
O təbiət şairiydi, o təbiət rəssamıydı
Doğma kəndi Əmircansa – canı idi, qanı idi
Əl çəkirdi təbiəti, dil deyirdi Füzulidən
Daxilində, istedadda, gen deyildi Füzulidən
Bu dünya da, bir dünya da Səttarımın dünyasıdı
Qoca Səttar Abşeronun mənzərəli röyasıda
Çıxardı gah dağ başına, gah aranda qövr edərdi
Xanbulana, o Qəçreşə aram-aram yol gedərdi
Ulu rəssam Bəhlulzadə kəndin sənin gül Əmircan
İnan ustad, sənin ilə fəxr eləyir Azəribaycan

Ey Füzuli yadigarı ustadım

Şeur-qəzəl gülşənində «Bustan»ım
Sözü dedin bədahətən ürəkdən
Şərimizdə şahənşaham-sultanam
Füzulinin məktəbində yetişdin
Əbədi bir məktəb qoydun ustadım
Qəzəllərdə çatdın uca zirvəyə

Meyxanada vardır sənin öz adın
Ömür boyu çəkildin xəlvətə
Guşələrdə gün keçirən xaqanam
Ey Vahidim, söz sultanım, müdrikim
Dil-dodaqda söylənilən dastanım
Adın gəzər muğam ilə yanaşı
Şərimizdə sevgilimsən – cananım
Yaşamısan sən yüz ili Vüqarlı
Abşeronlum, Digəhlimsən, sən canım

Gəlin indi əziz dostlar
Kökümüzə nəzər salaq
Əslimizdən, soyumuzdan
Biz dərs alağ, ibrət alağ
Bakıxanov Abbasqulu
Bakuvilər, ustad, ulu
Elimizin ölməz qolu
Abşeronum, Abşeronum

Musavata başçı oldu Rəsulzadə
Bir insandı soyu-kökü əsilzadə
«İslamçılıq» şüarıydı amalları
Türkçülüyə çağırırdı insanları
Vətəninə istiqlala bəxş etdi o
Xətəinin yolu ilə gedirdi o

İstiqlalı tonqallarda söndürənlər
Bələkdəki bir körpəni öldürənlər
«Qızıl ordu» vətənimizi al-qan etdi
O vətəni mühacir tək hey seyr etdi
Uzun çəkdi, düz yetmiş il əsir olduq
Haqq deyənlər zindanlarda əsir oldu
Can deyəndə «Azər» dedi, «Baycan» dedi
Bayraqların enməməsin o an dedi
Unutmadı səni millət Məmməd Əmin
Universitet, pul da sənin, sən ol əmin
Məfkurəndə dövlətimiz bu gün yaşar
Tarixlərdə sən kimi ərlər yaşar

Zeynalabdin – el atası, xalqın ən böyük dühası
Maarifimin, qəzetimin, həm də danılmaz mənası
Bakıya su çəkdirmişdi, abidələr tikdirmişdi
Tikmişdi ki, izi qala, tikməmişdi özü qala
İndi onun tikdirdiyi ocaqlardan min-min adam çörək yeyir
İndi onun saldırdığı o bağlara, xamilyonlar «mənim» deyir
Qız məktəbi açdırmışdı, gözəl yollar saldırmışdı
Xalqı bələdan qurtarıb, möhtaclara əl tutardı
Bənzəşydi ona hamı, vəhşət sarmazdı dünyanı
Cinayət-riya-xəyanət, dəhşət vurmazdı dünyanı
Hacı! Mənim qürurumsan, kökümsən çələng nurumsan

Hələ çox dərs alıb keçmişimizdən
Kişilik, insanlıq öyrənməliyik
Baş vurub tarixə yaddaşımızdan
Cəsarət, şücaət diləməliyik

Azərbaycan, sarayımın şahı kim?
Vaxtsız gələn qonağın pənahı kim?
Dostun qibləgahı, səcdəgahı kim?
Azərbaycan, diyarımın yayımı?
Ya ulduzu, ya günəşi, ayımı?
Haraylasam kim eşidər hayımı
Dostluqda elə bil ağadı-xandı
Nurlu kəhkəşanda, bir asimandı
Sanki özü də bir Azərbaycandı
Abşeronum, mənim cənnət diyarım
Sənnən ilham alıb, coşur vüqarım

Qələbə nəğməmiz gəzsin aləmi
Silinsin qəlbindən qubarın Vüqar
Düşməsin əlindən Haqqın qələmi
Haqq ilə bağlansın ilqarın Vüqar

Gədədən bəy olmaz, gədədir-gədə
Könülsüz tikəni həzm etməz mədə
Bakıyla Abşeron istər hər vədə
Daim uca olsun vüqarın, Vüqar

2003, yanvar – fevral

VƏTƏNDƏ MÜHACİRƏM

Ağlayıram, gülürəm,
Aliməm, ya tacirəm.
Bircə onu bilirəm
Vətəndə mühacirəm.

Qürbətdə Vətən dərdi,
Çəkənçinin savab imiş.
Vətəndə Vətən dərdi,
Dəhşətli əzab imiş.

Düzə olublar qənim,
Acgözlər deyir mənim,
Ya rəbbim, nə edəlim,
Vətəndə mühacirəm.

Dost-yağı bilinməyir,
Göz yaşım silinməyir.
Bir kəs qorxudan demir,
Vətəndə mühacirəm.

Yersiz gəldi, yerli qaç,
Qapını taybatay aç.
Evimdə verirəm bac,
Vətəndə mühacirəm.

Ağadı boş qafalar,
Sıralanır mafalar.
Hökm eləyir tayfalar,
Vətəndə mühacirəm.

Görən gedim hayana,
Qara bəxtim oyana.
Qalım mən yana-yana,
Vətəndə mühacirəm.

Taxt üstə var qalmaqal,
Torpaqlar olub işğal.
Qarabağ, salamat qal,
Vətəndə mühacirəm.

Bəlkə göyə uçum mən,
Yer altını qucum mən.
Kimə edim hücum mən,
Vətəndə mühacirəm.

Kimə açım dərdimi,
Dərd doğrayır qəlbimi.
Göyə açdım əlimi:
Vətəndə mühacirəm.

Elin malı yeyilir,
Talan, qarət edilir.
Mənə rişxənd edilir,
Vətəndə mühacirəm.

Millət göz yaşı tökür,
Vicdan yox olur, çökür.
Nə olsun, ağla, hönkür,
Vətəndə mühacirəm.

Vətən düşüb tilsimə,
Açıl dedim “Sim-sim”ə.
Nə vecimə, kim-kimə,
Vətəndə mühacirəm.

Başlar boş, ciblər dolu,
Quldur tək kəsib yolu.
Mən qəriblik simvolu,
Vətəndə mühacirəm.

Düz deyən dil kəsilir,
Günahsızlar əzilir,
Məni duyanlar bilir,
Vətəndə mühacirəm.

Fəqir sevir zəhməti,
Xalqım verir qiyməti.
Sevin Vüqar Əhmədi,
Vətəndə mühacirəm.